

ДІЛО

виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10. П. пош.
— 304080.
Конто пошт. шая. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
получення.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 3-00 зол.
Чвертьрічно 12-00 „
Піврічно 24-00 „
Річно 48-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр. Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх інших краях по
750 зол.

Телеф. Редакції: 23-41.
„Друкарні“: 23-26.
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ до АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Нема ліквідації Українського Наукового Інституту в Берліні.

Дістаємо такий лист з проханням помістити його: В 285. ч. „Діла“ з 25. X. ц. р. появилася зві-
стка п. а. „Ліквідація Українського Наук. Інсти-
туту в Берліні“, яка не зовсім відповідає дійсно-
сті й може неповідомованих привести до фаль-
шивих висновків. Тому прошу ласкаро помісти-
ти для вивчення справи оце коротке спросту-
вання:

Український Науковий Інститут в Берліні
стояв при кінці 1931-го року через фінансові
труднощі перед загрозою повної ліквідації. Тіль-
ки заходи заходам кількох німецьких і укра-
їнських осіб удалося Інститут не лише втримати
при житті, але ще й значно поширити його діяль-
ність.

Сьогодні становище Інституту в нічому не
змінюється. Що правда в план об'єднати всі бер-
лінські закордонні інститути коло „Високої Шко-
ли для дослідів закордону“ (Аусландгохшуде).
При здійсненні цього плану Український Наук-
овий Інститут був би також приєднаний до аґада-
ної Високої Школи затримуючи власну органі-
зацію та дотеперішній обсяг діяльності. У від-
ношенні до стипендіятів до Інституту теж не на-
ступила ніяка зміна.

Проф. д-р А. Палим, куратор Україн-
ського Наукового Інституту, державний
комісар Високої Школи для дослідів
закордону

Вибори до воєвідської ради у Тернополі.

У четвер 28. листопада ц. р. відбулися у
намісці Струмиліві вибори до воєвідської ради
у Тернополі. До ради вибрано кандидата УНДО

Осипа Мулясевича, емеритованого управителя
школи. В такий спосіб збільшилося число рад-
них-українців у цій раді

„Довбуш“ бере участь в Олімпіаді.

Рухливе й відоме червонощеке спортсмен-
ство „Довбуш“ вирішило взяти активну
участь у Світовій Олімпіаді 1936. р. у Берліні
і в останній момент приготувалося до свого виступу.

Сподіємося, що буювнище українці зрозуміють
вагу світових змагань для пропаганди україн-
ської ідеї за кордоном та гуртом допоможуть пе-
ревести в життя залучене візю

Бразилійський уряд проти комуністичної пропаганди.

Ю ДВ ЖАНЕЙРО, 2. 12. ПАТ. Рада мініс-
трів рішила предположити нині в парламенті
закон про президента, де він поручає поширити права
про національну безпеку і домагається спеці-
альних повноважень, щоб усунути з армії й ад-
міністрації всі протинаціональні елементи та щоб
протидіяти протинаціональній пропаганді. Уряд
Аргентини й Уругвай приєднали бразилій-
ському урядові найбільшій повноті у поборюванні
третього Інтернаціоналу.

міністрації всі протинаціональні елементи та щоб
протидіяти протинаціональній пропаганді. Уряд
Аргентини й Уругвай приєднали бразилій-
ському урядові найбільшій повноті у поборюванні
третього Інтернаціоналу.

Нова доба у грецькій внутрішній політиці.

ЗАКОРДОННА ПОЛІТИКА

ПАРИЖ, 2. 12. ПАТ. Грецький прем'єр Де-
меріс дав інтерв'ю спеціальному виданню
„Експельзіора“. Обговорюючи закордонну по-
літику нового уряду прем'єр Демеріс заявив:
Ця політика буде висловом стислої співпраці
і балканською антантою та широкій приязні з
іншими великодержавами, головню тим, з якими
греція є традиційно зв'язана, також з велико-
державами сусідами на суші і на морю. Не тре-
ба хіба згадувати про відвізну приязнь між
Грецією і Францією. Треба тільки старатися,
щоб ніщо цієї приязні не порушило.

ЗАГАЛЬНА АМНЕСТІЯ

АТЕНИ, 2. 12. ПАТ. З добродійства амне-
стії скористають усі політики замішані в безрезну
революцію, між ін. Венізелос і Пастірас.
Військових усіх ступнів помилували. Уряд за-
стерігає собі тільки право визначити місце за-
мешкання тим зломіж помилуваних, яких ува-
жатиме за спеціально небезпечних. Всі ско-
фісковані мазетки відлаудуть. Декрети обов'язу-
ють негайно.

АТЕНИ, 2. 12. ПАТ. Король Юрій II підпи-
сав чотири амністійні декрети.

Новий уряд грецького короля Юрія II.

ВІДЕНЬ, 1. 12. ПАТ. З Атен повідомляють:
Визначений королем Юрієм новий прем'єр про-
відних уніоністів проф. Демеріс створив учора
новий уряд у такому складі: прем'єр, міністер
війни і тимчасово також міністер закордонних
справ — Демеріс; фінанси — Макавінос; лети-
ство — Абаріоніс; хліборобство — Бенакіс;

національна господарка і тимч. міністерство ко-
мунікацій — Камеліоніс; публічні роботи —
Балінос; оправадження — Логіетіс. Новий ка-
бінет аложив учора присягу на вірність короле-
ві. Покищо не знати, чи новий уряд представити-
ся парламентові, чи негайно вирішити, щоб
парламент розвважати

Міністр Гор їде до Швайцарії.

ЛОНДОН, 2. 12. ПАТ. Згідно з повідомлення-
ми „Morning Post“ міністер Гор мабуть під кі-
нцем тижня поїде на десятиденний поїзд до

Швайцарії. Подорож має мати відпочинковий
характер, однак передбачують можливість зу-
стрічі з прем. Лавалем та поїзту в Женеви.

Грізна ситуація в Північному Китаю.

ПЕКИН, 2. 12. ПАТ. Згідно з вістями з ки-
тайських джерел, мер Тіен-Тоіну виїхав до на-
ціонального уряду телеграму, в якій зложу ситуа-
цію, як незвичайно грізну. Телеграма заповідає,
щоб у Тіен-Тоіні в найближчому часі можуть ого-
лошити автономію.

керув створеного в останнім часі військового ко-
мітету, щоб зорганізувати опір проти автоном-
ного уряду. Японці скріпляють свої гарнізони в
Півн. Китаю.

З Тіен-Тоіну повідомляють, що японці ма-
ють попередити китайську владу, що в най-
ближчому часі перетрапортують в Манджурію
до Тіен-Тоіну три японські дивізії, що мають
яких 30.000 воїнів. Місцевій владі доручили при-
готовити кватир.

ЛОНДОН, 2. 12. ПАТ. Райтер повідомляє
з Пекину, що в Північній Китаю сподіваються
протичин подій у зв'язку з тим, що з Нанкінгу
виїхав ген. Го-Інг-Чін, що як міністер війни
національного уряду має пересилити

ЗНОВУ ЗНИЖЕНІ ЦІНИ БИТОЇ ПТИЦІ „МАСЛОСОЮЗУ“

	за 1 кг.		
Гуси	1.40	Кури розод.	1.45
Качки	1.55	Індички добірні	1.65
Пулари	1.55	Індички I. кл.	1.45
Пантарки	2 зол.	за штуку.	

Продає крамниця „М. С.“, Львів, Косцюшка 1а.
тел. 239-66. Безплатна доставка до дому.

Перенесення 1/3 частини забезпечення будинків
на 1936 рік з ПЗУВ до „Дністра“ буде тільки
тоді можливе, якщо найделше до 25. грудня ц. р.
заплатите премію за полісу

Товариства взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР“
у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

За кристалізацію обличчя сойму.

З приводу декрету про відкриття звичайної бу-
джетової сесії.

Варшава, 1. грудня 1935.

Звичайна бюджетова сесія сойму склика-
на, перше засідання відбудеться вже за три дні. Най-
поважнішим завданням сойму буде — очевидно
— передискутувати та прийняти предположений
предімар бюджету на найближчий рік. Крім
заявити, що остання криза уряду йшла під гас-
лом ліквідації хронічного будж. дефіциту, з жини
не зміг дати собі ради попередній уряд і що не-
длужа надав. сесія сойму, формально присвячена
справі повноважень для уряду, фактично сто-
ла під знаком господарської кризи, що вимага-
ла надзвичайних і радикальних засобів боротьби,
— то й тепершня бюджетова сесія з природи ре-
чі мусить цікавитись економікою польського
державного життя більше, ніж минулими рока-
ми. А проте так само, як у позпарламентарно-
му польському житті актуалізація господарських
проблем не тільки не притуплює вістря загос-
трених політичних відносин, тільки навпаки
сприяє оживленню політичного життя (хочби
через розмірно більший лібералізм режиму, сво-
біднішу цензуру слова і друку, через проголоше-
ня гасла „лицем до громадства“, через накли-
кування до тіснійшої співпраці громадянства з уря-
дом, необхідної в інтересах боротьби з кризою),
— так само й на терені польських парламентар-
них установ господарські справи безумовно не
відсутні у тій актуальній справі політичних,
дарма, що формально, згідно з офіційною уста-
новленою деліями порадками народ, ті політич-
ні справи ніби зовсім не будуть існувати.

З усіх тих політичних справ найближчою
для сойму, безпосередньою, такою, якої ніяк не
можна оминути, це справа політичного облич-
ства законодавчих палат. Знаємо, що нова ви-
борча ординація, та ще більше й перше прак-
тичне переведення лише під гаслом аполітично-
сті, у тому розумінні, що криза окрузань виборч-
і збори перейшли виключно кандидати, які не
тільки не були делегатами політичних партій,
але й самі своїми іменами, незалежно від волі
політичних партій, ніякої політичної програми
не репрезентували. Виняток творили тільки кан-
дидати українські і латвійські, бо навіть члени
польської людської аґитації свої політичне об-

мича з моментом, коли із своєї партії виступили й кандидатуру прийняли. Знаємо теж, що у виборі до розв'язання Б.Б. як організації зайвої, що повстала була для протидії партійно-політичним клубам на парламентарному терені. Таким робом розв'язання Б.Б. було кроком цілком логічним. А проте воно виступило порожнечу, яка ще досі не виповнена.

Існування цієї порожнечі створює потребу виповнити її не тільки якоюсь новою організаційною формою, але й якимось змістом. Іншими словами, річ іде про те, що провідна верхівка дає собі справу, що це річ неможлива, щоб 205 існуючих тепер послів, мінус 14 східно-галицьких українців і 3-х жидів, залишалося як неадаптована збірнота; що це страшенно утруднює і механіку парламентарної праці і ідеологічну напругу законів, що мають виходити з під парламентарного варстату.

На цю тему ведеться теж палка дискусія серед урядової верхівки. Коли візьмемо під увагу глибокі різниці поглядів на характер усього режиму й цілу низку конкретних завдань, різниці які існують у тій верхівці та які вийшли назверх у зв'язку з останньою кризою уряду (напр. щодо методів, як приймати постанови у суттєвих державних справах, щодо пресової політики, щодо політики супроти картелів і т. д.), то зрозуміємо, що й у цій справі далеко нема одного чи у згідного погляду. Дві статті, які появились в останніх днях у „Газеті Польській“: Ст. Буковецького „У справі посольських регіональних груп“ та Богдана Подоського „Парламентарні регіональні групи“, — кидають деяке світло на ці поважні і засадничі розбіжності.

Перший з полемістів є ворогом взагалі якогосьбудь поділу послів на якісь групи: навіть у регіональних парламентарних групах він добачує небезпеку, що ті групи почнуть обороняти місцеві інтереси зі шкодою загально-державних інтересів і що внаслідок стануть вони „чинником, який польську державу буде розбивати на поодинокі кусні“. П. Буковецький, одна з найчільніших фігур у польському правничому світі, побоюється попросту за єдність польської держави, за її централістичний та уніфікаційний характер. Зате вже п. Подоський підходить до справи з більш практичного боку. Він вказує на труднощі, які виникають на парламентарному терені, коли найважливіші справи вимагають єдиного рішення, на яке з черги потрібна „велика підготовка і вироблення“. Між рядками теперішній віце-маршал союму дає зрозуміти, що та трудність тим більша, що саме у цьому союмі найшлися найбільша люди, які цієї підготовки та вироблення не мають. Крім того праця посла не може обмежитися тільки до парламентарного терену. Отже якийсь поділ на гурти — річ необхідна і неминуча. Б. Подоський вважає це як „необхідне зло“ і хоче, щоб те „зло“ було найменше. Бачить дві дороги для організації парламентарних груп: 1) відповідно до поглядів і 2) відповідно до проблем. У першому випадку така диференціація довела б до відбудови політичних груп, звідки вже один крок до — партійних клубів. Тому автор вибирає другий шлях, на якому бачить „широку площину праці... без огляду на різниці переконань і національності“. З поділу союму на регіональні групи автор обіцяє собі взагалі р'яні користи: практичніший підхід до законопроектів, що зроджуються за міністер'яльними бюрократіями, тісніший зв'язок парламенту з краєм, кращу знайомість цілого парламенту з „регіональними відносинами“ і більшу здатність „усувати їх болячки“ і т. п. А проте й у висновках п. Подоського є прогалина, якої він або не бачить, або її легковажить.

П. Подоський також хоче, щоб парламентарна праця йшла „згідно зі суттю нових законів у справі партійного дусі“. Бойться, що „поворот до партійних організаційних форм“ міг би у своїх наслідках „запропастити величезний дорібок, що його здобув командант на відтинку боротьби з партійництвом“. І бачить у поділі союму на регіональні групи неначе охорону перед небезпечкою, що знову пічнуться змагання до політичної диференціації. Виникає питання: яке сильне те змагання і чи проєктована охорона буде достатньо сильна, щоб його неутралізувати?

Щодо цього дуже сумніваємося. Безперечно всі послі зі Східної Галичини, без огляду на національність і політичну ідеологію, будуть протиставитись, щоб при поділі інвестиційних сум усі гроші йшли на регуляцію Висли й на Гдиню, при щорічних виливах Сяну, Дністра, Прута й Черемоша. Але вже напр. дуже сумніваємося, чи членові регіональної поліської групи п. Голіньському, варшавському промисловцеві, буде залежати на осушуванні польських болот. З другого боку загально-державний інтерес вимагає вирішення тих справ, які саме у регіональних групах можуть найти найбільше труднощів, розбиваючи їх на непримирні табори. Це торкається передусім справ національної політики, яких п. Подоський зовсім не бере під увагу, кажучи тільки про „окремленість суспільних і господарських відносин“. Це торкається теж справ соціальної політики, між ними у першу чергу — аграрних, які на національно-мішаних теренах найтісніше зазублюються зі справами політики національної.

Чи поділ на регіональні групи буде тут позитивним і творчим елементом? Чи поділ виключно на регіональні групи викличе ті внески, яких характер виходить поза границі даного регіону? Хоч і називається, що „посол може згодо-

Від 100 літ вперше небувала нагода ВИПРОДАЖА

товарів декоративних із порцеляни і скла, які: фігури, фляки, столові сервіси, чаші та до чорної кази, кришталеві, тощо.

Кожний купить гарний ДАРУНОК на св. Миколая Ялинку за безцінь.

ЯН КВЕСТ 697 3-6 Львів, Ринок 37.

Дивні симпатії „Нової Зорі“.

Як відомо, „Нова Зоря“ помістила кілька статей на тему відносин на Волині у зв'язку з ідеєю об'єднання галицько-українських послів з волинськими в одну Українську Парламентарну Репрезентацію. „Нова Зоря“ ніяк не хоче признати надсумнішої речі, а саме того, що українське населення Волині не рахує своїми правдивими представниками п. Немого і товаришів.

Омивши в умовах теперішньої політичної дійсності покликуватись на вибори з їх цифрами. Цікаве явище: саме польське громадянство у своїй більшості просто всміхається у розмовах про союмові вибори і теперішні і ті, що були в 1930. р., а на Волині частинно навіть вже в 1928. р., а „Нова Зоря“ начеб з місяця злетіла — все приймає за добру монету та не бачить, як швидко така вилазить з мішка. Тому прибирає міну дитячої наївності, пояснюючи, напр. одно з таких виборчо-цифрових див, — як те, що в 1930. р. українські листи одержали при виборах округло на 300 тисяч менше, ніж у 1928. р. „Нова Зоря“ вважає це наслідком пацифікації. Видко „Нова Зоря“ думає, що 300 тисяч українців стрималося від голосування. Тимчасом відсоток голосуючих при виборах у 1930. р. не був менший, ніж при виборах у 1928. р. Виходить у такому разі, що ці 300 тисяч українських голосів впали на польську проурядову листу — на 1-ку, і то внаслідок пацифікації.

Таке твердження не було би гілше українського патріота, і було би глибоко неввірає. „Нова Зоря“ чей же відомо, що власне ніколи не опало так багато українських голосів на національну українську листу, як саме під час і вна-

Фабрика хемічних виробів
О. Левицька і С-ка
У Львові, вул. Кордецького ч. 31.
Телефон 60-04. ПКО. 303-881
поруває в л а с н і вироби найкращої якості
Пасту до взуття „Елегант“ терпентин.
Пасту до взуття „Елегант“ воснову
Пасту до підлоги „Французька маса“
Віск комбінований до підлоги
Васеліну до шкіри

Синку до білля

пеннаднову і керонову

1387

Шварі до чобіт. — Віск шевський. — Смаку шевську.

сити законопроект, внесок або інтерпеляцію тільки у власному імені“ (ст. 32 союму, регулятиву), але чейже ніхто не стане перечити, що булоб жакливою річю, колиб посол-внескодавець раніш не узгіднював свого внеску з іншими послами, зацікавленими суттю цього внеску. Чи одностійність поглядів, що їх п. Подоський утоточнює з „небезпечною“ партійною ідеологією, не грає тут найважливішої ролі? І виникає: чи задовольняється поділом на групи на підставі регіонального (територіального) принципу ті послі з епохи самої польської санацийної верхівки, які ведуть між собою палкі суперечки у політичній площині?

Ні, концепція регіональних груп — це спроба механічної розв'язки проблеми політичного устрою, який мусить кристалізуватись згідно з природним гоном громадян — виявляти свій суспільно-політичний світогляд і єднатись в організовані гурти однодумців. Можна було видати книжечку „Особовий склад Союму Річипосполитої“, „IV каденція“, з повзбучною вихавкою всіх послів, без зазначення не тільки їх партійної приналежності, але навіть національності й віроісповідання. Але така „уніфікація“ суті речі не змінило: під один знаменник все одно годі звести і п. В. Славека і Ісаака Рубінштейна і Войцеха Стіпчинського і колиб навіть можна було знайти справи, за якими всі вони заявили би, то „політичний“ і регіональний принцип тут непричому.

Аполітизація парламенту via регіоналізм — мусить виявитись у практиці експериментом неадаптивним.

І. Кедрич.

слідок пацифікації. І через те саме пацифікаційний курс політики заломився: „Не Женева, а постова української маси при тих страшних виборах 1930. р. глибоко врадила польські чинники. Нема ради: треба або брати все за добру монету, а тоді слід витягнути з цього всі висновки влучно до характеристики поведінки українських мас під час пацифікації, або необхідно признати слушність тези про безвартість виборчих цифр.

„Нова Зоря“ очевидно сама добре відчувала слабкість свого цифрово-виборчого аргументу і тому на перше місце видвинула іншу тезу. Політика певників відповідала засадничому відношенню українського населення Волині до теперішньої політики польських урядів. Волинь з тієї політики задоволена, бо Волинь позитивно ставиться до польської державності — так твердить „Нова Зоря“.

У тій тезі „Нової Зорі“ сильно дивує помішання двох понять. П. Назарук не тільки тут, а і в цілій масі своїх статей ототожнює відношення до держави з відношенням до уряду. Держава і уряд для п. Назарука одно і те саме. Мимходом кажучи, теза санациї знайшла собі гарячого адепта в українській політиці, що претендує на ролі ідеолога у своїй партії. Виходячи з такого завоювання, п. Назарук головню силкується довести, що Волинь позитивно поставилась до польської державності в протилежність до Галичини. І тут він пригадує історію виборів 1922. р.

Цікаве явище: п. Назарук ще досі не позбувся того погляду на вибори, який поділював галичанам та Вою самому бойкот виборів у 1922. році. Тоді бойкот союмових виборів здебільша помилково вважали висловом протидержавного становлення. А проте участь у виборах або їх бойкот сам по собі є тільки апаратом, якого можна вжити для цілком протилежних політичних цілей. Чей же теоретично була можлива і така річ, що і Галичина і Волинь, узявши участь у виборах, устами своїх послів могли заявити, що не

Найбільший вибір
ЖІНОЧИХ МАТЕРІАЛІВ
НА ПЛАШІ ТА СУКНІ
поруває по низьких цінах фірма
АНТОНІ УВЕРА
Львів, Галицька ч. 10. 15-20

признають польської державності та що, впр., творять у Львові свій український парламент. Чи і тоді „Нова Зоря“ вважала би саму участь у виборах доказом позитивного відношення до польської державності? Ось і цієї огни бонкоту, яка вибори до союму уся польська опозиція, а унітаризаторів ідеями на чолі. Шов? І вони протидержали? Участь чи неучасть у виборах ще нічого не говорить про відношення до держави.

Хибна оцінка самої участі чи неучасті у виборах довела „Н. Зорю“ до другої похибки. Вона твердить — горібіла дінту, начеб „для Польщі було бажаним, щоб у Варшаві з'явилось якнайбільше українських послів із земель, державна приналежність яких тоді стояла ще під знаком питання“.

Тут „Нова Зоря“ забуває, що риський трактат уже у 1920 р. втягнув Волинь до польської держави і що землі ці не стояли вже тоді „під знаком питання“. Становище Галичини було з міжнародного погляду зовсім інше.

Інша річ, що тоді відношення Галичини і Волині до виборів могло бути омакове — за виборами чи проти них. Це вже наша вина, що ми приклались занадто таких формально-правних принципів забули за єдність наших земель і за те, що знав соціальський кордон. Всеж це спільно жителів з волинцями вирішили, що Волинь може голосувати тоді, коли Галичина на вибори не піде. „Нова Зоря“ представляє сьогодні цю справу так, начеб то Волинь пішла проти Галичини; там мав бути польсько-патріотичний чин, тут — українсько-державницький.

Одна збогича похибка тягне за собою інші. Якось смішно, що польський уряд бажав, щоб у 1922. р. можливо якнайбільше було українських послів з Волині. Чи може аж до того, щоб аж один поляк не вийшов послом з Волині? Це мало би бути доказом слушності прав Польщі на Волинь?

У дійсності вислід виборів на Волині для поляків був великим ударом, і ніхто з польської сторони не хотів, щоб вибори з таким вислідом повторились.

Виходячи з цієї ж хибної тези, що Волинь і Галичина у найважливішій речі в 1922. р. поріжались між собою, „Нова Зоря“ твердить, що ці землі і далі пішли кожна своєю протилежною дорогою.

По „Новій Зорі“ Волинь протидержала, коли Галичина пізніше намагалась „втягнути Волинь з галицькі рамки українського національного життя“. Це видно було наглядно у всіх ділянках того життя — політичній, економічній і культурній.

Де який українець бачив нехиті українсько-польські відносини до творення спільних загально-українських організацій? Навпаки, Волинь стихійно тягнулась до Львова. Волинські „Прогресисти“ на з'їзді своєму в Рівному самі виступили з постановою про об'єднання з „Прогресистами“ у Львові. А ось і недавні, ліквідаційні збори загрози „Прогресисти“ у Володимирі ухвалили перенести своє майно матерньому Т-ву у Львові. Чи і розрив між волинською кооперацією та РСМ у Львові шов по лінії бажань українського населення Волині? Як може український публіцист змалювати таку образу волинським землякам.

І останній аргумент „Нової Зорі“. Чому на Волині нема поза „Українською Нивою“ ніякого місцевого пресового органу? Різни приклад цього, але може найголовніша така. Волинь так глибоко соборницька по своїй пенсії, що ніяком задовольняється тією українською пресою, що виходить у Львові.

Дуже сумно, що п. Назарук поза п. Певним не видить Волині. На щастя — лише він один, бо жодна Української Народної Об'єдн. п. посол з Волинь, що входить до Української Парламентарної Репрезентації поділяє її відношення до п. Певного і товаришів.

Чому Литва давала право азилу українцям.

Вмигрантський шовінізм „Сегодня“, привів до свого кореспондента з д-ром Зав'язом, який литовський міністром закорд. справ, про який згадує акт обвинув. процесу за вбивство Л. Перацького. Д-р Зав'язюс potwierджує, що Литва давала право азилу українським революціонерам, бо Литва стоїть на омаковому культурному

рівні з іншими державами. Тому теж не може відмовляти українцям побуту на своїй території. Право азилу має свої обмеження, яких Литва ніколи не переступила. Зав'язюс розмовляв з полк. Конопальцем і іншими, бо його мусили цікавити настрій українців, як литовського міністра та політика.

„Еспанського Лен'на“ суд звільнив від вини і кари.

ПАРИЖ, 2. 12. АТЕ. З Мадриду повідомляють: у процесі провадження еспанських соціалістів Ларга Кабаллера, обвинуваченого у вбивстві участі в жовтневій марксистській революції, що була в минулому році, застав учора, після закінчення розправи присуд. Найвищий еспанський суд набрав переважання, що „Еспанський

суду Лен'на“ не можна безсумнісно доказати вини. Тому суд оголосив присуд, в якому звільнив Кабаллера від вини і кари. Провідника еспанських соціалістів Ларга Кабаллера опаніжували його прихильники, коли він вийшов із в'язниці.

КОЛЕКТУРА ДЕРЖАВНОЇ ЛЬОТЕРІЇ

„РУНО“, Равіч і Ска,

У ЛЬВОВІ, повідомляє своїх П. Т. Клієнтів, що з днем 2. грудня ц. р. переносить свій бізнес до нового локалоу при

пл. Марійській 4

(Будинок
Європейського Готелю)

і поручає надалі
свої шасливі лоси.

Розправа за вбивство міністра Перацького.

ДВАНАЦЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

У понеділок 2. грудня ц. р. почалася розправа в год. 10.40 передполуднем.

ЩЕ ПРО ПЕРЕВІЗ ЛІТЕРАТУРИ ПІД ОПШОЮ ПОЛІЦІЇ.

Перший зізнавався св. Цесельчук, аспірант поліції у Варшаві. Підчас свого побуту у Львові свідок стежив за діяльністю ОУН. Тому що по дробницях собі не пригадує, трибунал рішив відчитати зізнання цього свідка, які він складав декількома наворотами у слідстві. З відчитаних зізнань виходить, що 20 березня 1934 р. свідок дістав вістку з Кракова, що якийсь чоловік везе до Львова дві валізки. Свідок наказав стежити на двірці й устійни, що чоловік, за яким стежили, залишив на головному залізничному механізмі та різні вибухові речовини. Далі устійнено, що по валізку аголювалось двоє молодих людей, які опісля забрали її до міста і занесли до Академічного Дому. Після того придержали поліція бовініка Володимира Івасика, при якому знайшли шкіряву течку з бомбовим приладом та різні документи, між іншим постанови про сигналізацію на польських залізницях. Далі згадує про ревізію в Теодозії Адриянович, де викрили велику кількість різних видань ОУН та інструкцій про виріб вибухових матеріалів та українські кокарди.

Відчитані зізнання свідка потвердили.

Св. Тамала, поліцейський з Львова зізнає, що 21. березня 1934 р. виконував службу на одній з вулиць Львова і тоді запримітив чоловіка, який ніс велику, чорну валізку. До того чоловіка підійшов другий чоловік і оба понесли валізку. Свідок пішов за ними, спроводив їх до брами і вилегітимував. Були це два українські студенти. Оба вони заявили, що в валізці мають книжки. Свідок не переводив ревізії у валізці, лише спроводив їх до комісаріату. Що було у валізці свідок не знає.

На вмісок прок. Желенського свідкові показали валізки і він потвердив, що з цими валізками йшли два студенти.

СВІДКИ, ЯКІ НЕ ПАМ'ЯТАЮТЬ ПОДРОБИЦЬ.

Св. Тшемжалський, поліцейський агент зі Львова не пригадує подробиць своїх зізнань і тому трибунал відчитав його зізнання зі слідства. Цей свідок говорив про валізку, з якою придержали двох студентів. Свідок потвердив відчитані зізнання.

Св. Панек, поліцейський агент, стежив за бовіником з ОУН, Володимиром Спольським, коли цей привіз валізку з Кракова і залишив її на головному залізничному механізмі. Свідок придержав пізніше Володимира Івасика по його приїзді з Кракова з течкою, в якій було приладдя до виробу вибухових матеріалів.

Св. Бабяк, поліцейський агент, слідував за Івасиком, який привозив нелегальну літературу. Один кіш з літературою занесли до складу поліції ОУН при вул. св. Софії. Свідок переслухував Марію Криву у справі Лебедя. Дав поштівки з Праги і Берліна з підписом „Марко“ свідок

док пізнає як ті, які знайшов у помешканні Кривих.

По 20-хвилинній перерві зізнавався св. Володимир Спольський, якого привезли з в'язниці.

9 ДНІВ ПЕРЕСЛУХУВАЛИ БЕЗ ПЕРЕРВИ І БИЛИ.

Після перерви ставив перед судом львівський агента свідок Ярослав Спольський. Свідок хоче гсворити по українськи, але признає, що знає польську мову. На завагу председателя, що обов'язаний зізнавати по польськи, заявляє, що буде говорити по польськи, бо хоче відслідкувати свої зізнання, які зробив у слідстві та висвітлити причини, чому так зізнавався. Каже, що поліція переслухувала його дев'ять днів, львівський начальник в'язниці бив його. Це зломало його та довело до того, що обтяжив підсудних. Ці зізнання тепер відкидає, а підтримує зізнання, які торкаються краєвої ексекутиви. Признається, що належав до ОУН від 1931 р., членом краєвої ексекутиви став у 1933 р. Сповіді підсудних знає Бандеру, Климинича, Мигала, Качмарського, Зерицьку та Рака. Заперечує, будьтоби знав їх із праці в організації.

Тому що тепершні зізнання Спольського різняться від його зізнань, які сказав у слідстві, суд постановив їх відчитати. Опісля свідок визнає, що був пропагандовим референтом. Його зверхником був провідник, якого признає не хоче подати. Також не хоче подати прізвища організаційного референта і каже, що він мав псевдонім „Бір“. Листа, що його направили у Климинича в справі особи, яка виступила під псевдонімом „Голота“, підписав свідок. Кому дав лист не хоче сказати. На запит прокуратора Желенського, чи був у Кракові в 1934 р., відповідає, що не пригадує собі.

Прокуратор каже свідкові, щоби розповів, якого терору вживали супроти нього та хто був тоді присутній. Прок. Желенський: Прошу вас докладно розповісти, який терор пристосовували до вас. Свідок: Начальник бив... Прок.: Чи був хто при цьому? Св.: Поліцейські вийшли. Начальник в'язниці вдарив мене. Прок.: Куди вдарив? Св.: По тілі. Прок.: Але де? Св. (загається, всміхається): Мабуть по лиці. Прок. Желенський: То ви не дуже пам'ятаєте, де вас били. Свідок: Це було вже так давно. Прок. Желенський: А чим бив? Свідок: Плястком. В'язниця мене так ослабила, що я не міг ставити опору.

Прокуратор Желенський питає, чому свідок про це не сказав, коли його переслухували слідчий суддя у призначенні прокуратора. Свідок не вміє виразно відповісти. Потім подає, що його переслухували слідчий суддя у Львові й у Варшаві, переслухуваний у Варшаві в лютому ц. р. також нічого не сказав, бо вважав це непотрібним. Зізнання вимусили, але волів про це говорити на розпрасі. В тому місці прок. Желенський додає: „Коли буде публіка“.

Далі свідок на запит прокуратора визнає, що коли був членом краєвої ексекутиви ОУН, краєвим провідником увесь час аж до його арештування була одна й та сама особа. Свідок запевняє, що під Бандеру не був провідником. У Краєвій Ексекутиві було п'ять рефератів: пропаганди, організаційний, бовіний, політичний і розвідний. Анни Чермеринської свідок не знає. Краєвого провідника існував провід ОУН закордоном. Свідок безпосередньо з закордонним провідом не мав зв'язків, чи краєвий провідник їздив за кордон не знає. Сам стрічався доволі часто з краєвим провідником. Краєва Ексекутива радила рідко. На запит, чи до поодиноких актів терору треба було ухвалити Краєвої Ексекутиви, свідок відповідає запереченням. Свідок не брав участі в намірах Краєвої Ексекутиви щодо виконання терористичних замахів.

ПРОТИШКІЛЬНА АКЦІЯ.

Краєва Екзекутива радила між ін., як відомо свідкові, у справі протишкільної акції. Тоді рішення перевести таку акцію, що дітей мали азивати до спротиву проти польської школи, польських учителів і польських підручників та домагається, щоб влада заважала навчання в українському дусі, себто, щоб дітям зацілювати культ ненависті до Польщі і Східної Росії та до інших окупантів.

Прок. Желенський: Хто є ці окупанти?

Свідок: Чехословацька і Румунія. Протишкільна акція мала відбуватися у всіх школах, але в українською мовою навчання. Характер цієї акції мав бути інший, а саме: акція не мала мати терористичних прикмет. Зате в школах з польською мовою навчання мали знижувати терор і саботажу, а саме: знищити шкільні предмети, активно виступати проти учителів та інспекторів, нпр. бити їх. Акцію мали розвести в осени 1933 р. і тоді планувалося атентат на куратора Галомського.

ПРОТИБОЛЬШЕВИЦЬКА АКЦІЯ.

На питання прокуратора свідок говорить про протибольшевицьку акцію ОУН. Над цією справою радила Краєва Екзекутива і тоді рішення виступити проти офіційних совітських чинників. Рішення хотілись найгостріших засобів терору. Народи у справі протибольшевицької акції у краєвій екзекутиві відбулися перед атентатом Лемка у большевицьким консуляті. Боевий референт завжди брав участь у нарадах краєвої екзекутиви. Його прізвища свідок не хотів подати. На питання, яке становище в організації займав Коновалець свідок відповідає, що він є „вождом українських націоналістів і вождом українського народу“, формально є головою Проводу. На питання прокуратора, чи є українська військова організація, свідок довше хвилину мовчить, опісля заявляє, що не знає. Як було відношення УВО до ОУН свідок відповідає, що не знає. Народи краєвої екзекутиви відбувалися у Львові в різних приватних домівках.

ДІЯЛЬНІСТЬ ПРОПАГАНДОВОГО РЕФЕРЕНТА

Опісля свідок подрбно вияснює діяльність як пропагандового референта. Літературу видавала організація у краю та спроваджувала за кордон. В краю видавали: „Бюлетин краєвої екзекутиви“, „Юнак“, „Юнацтво“ та приватні відозви. Із закордонних видавництв свідок називає: „Робудову Нації“, „Сурму“ та „Українського Націоналіста“ з Америки. Запевняє, що ніяких видавництв не спроваджував. На питання прокуратора пригадує собі, що за кордоном спроваджували між іншим брошуру п. н. „Реальна політика, чи визволення“. Автора цієї брошури не хоче назвати, як також, яким шляхом її спровадили до Польщі.

На питання чи одним шляхом спроваджували літературу, чи в Кракові був відділ, чи там виробляли бомби — свідок відмовляє з'являти. З Краковом не кореспондував.

ОРГАНІЗАЦІЯ СУДУ ОУН.

З черги свідок на питання прокуратора описує організацію суду ОУН, який розглядав справи членів цієї організації. Суд складався з трьох суддів, був теж прокуратор та оборонець; всіх їх призначував провідник. Зізнання підсудних і свідків списував прокуратор, пропонував їх суду і ставив свої вноси. Карі вимірювали індивідуально: від нагани аж до карі смерті. Свідок брав участь у кількох справах перед організаційним судом. Провідник мав слово у справі виконання присудів і міг виконання цих присудів припинити. Рішав теж про виконання карі смерті.

На питання прок. Рудницького, чи організаційному судові підлягали тільки члени ОУН, свідок не може відповісти.

Далі свідок подає, що до нього належало видавання літератури ОУН. Поширював сам або при допомозі інших. Літературу роздавав членам і нечленам ОУН. Свідка призначив краєвий провідник і він мав теж право відбирати мандати членам краєвої екзекутиви. Свідок не знає, хто призначував окружних і повітових провідників.

На питання обор. Горбового свідок відповідає, що „хати“ організували здебільша в людей, які не належали до організації, щоб не викликати підозріття поліції. Діяльність ОУН обіймала львівське, станіславське, тернопільське та волинське воєводство, південну частину Польщі та Холмщину. Діяльність її обіймала теж Наддніпрянську Україну.

На запит адв. Шлапка, чи писав коли до Карпинця, підписуючи лист псевдом „Бір“, свідок відповідає перенесенням. Карпинець не мав псевда „Бір“, хоч свідок з'являвся так у свідстві. Далі твердить, що не вислав грошей на адресу Климишина для Карпинця і Климишина. Заперечує також свої зізнання зложені у свідстві, щодо бомбової пересилки. Заперечує далі свої зізнання, в яких говорив про орг. кур'єрів і про пересилку в'єсток Климишина для Карпинця. Псевдонім „Непоборний“ не торкається Климишина, а когось іншого, якого називає свідок не хоче вимовити. На питання д-ра Ганкевича, чи свідок вислав літературу ОУН і до Варшави, свідок признає, що вислав і то все у більшій кількості. Д-р Ганкевич пригадує свідкові, що в свідстві сказав, що складає такі зізнання задля лагіднішого присуду та щоб так знищити шкідливу організацію. Свідок каже, що це неправда. Завваги оборонця, що чейже підписував протоколи своїх зізнань, свідок не заперечує. Признає, що замах Лемка був відповіддю на терор Совітів проти українців. Був це символ спочування і поміч та заохота до дальшої активної боротьби, до революційного становлення супроти окупантів. На запит д-ра Павленського, якого віку вимагали при прийнятті до ОУН, свідок відповідає, що границею віку було около 20 літ, одначе пристосовували далекойдучі винятки від цієї границі. Між ОУН, яка працює на Наддніпрянщині і ОУН у Польщі є ідеологічний і організаційний зв'язок. На запит прок. Желенського, на чому ґрунтувалася діяльність ОУН у Східній, свідок відповідає, що її метою було психічне й матеріальне приготування до збройного повстання. Досі пристосовували там різнорідний саботаж, який переводила ОУН. На питання д-ра Шлапка, свідок каже, що нелегальну літературу пересилали при допомозі бальоників. Стверджує, що картки, яка є в його річечних доказах підписана псевдонімом „Бір“ він не підписував. Д-р Шлапак заявляє, що підс. Карпинець сказав йому, що він є автором цієї картки.

Предсідник питається Карпинця, чи у зв'язку з тим скоче дати вияснення в польській мові, підсудний заперечує.

ПЕРЕД КОНФРОНТАЦІЄЮ СВИДКА З НАЧАЛЬНИКОМ ВІЗНИЦІ.

Опісля прок. Желенський поставив внесок, щоб сконфронтувати начальника в'язниці зі Львова, який урядувє тепер у Кракові зі свідком Я. Спольським задля висвітлення, хто говорить неправду. Оборона прилучилася до цього внеску і трибунал рішив візвати телефонічно начальника в'язниці Лончинського на вівторок на год. 12-ту вполудне і на цю годину спровадити з в'язниці св. Спольського.

На внесок прокуратора суд відчитав зізнання Спольського, які оклав у свідстві 17. липня 1934. р. З цих зізнань виходить, що Спольський доставляв ближчі інформації та зв'язки у справі поширення літератури від „дума“. Кумом називав Спольський провідника, яким був тоді Степан Бандера. Крім того зізнався подрбно про свою співпрацю з організаційним референтом, який мав псевдонім „Чорний“. Гроші на друз і перевіз літератури доставляв від „дума“. Прокуратор пригадує Спольському, що він зізнався, що у Кракові доставляв „грипо“ від Карпинця до зверхника свідка, який окривався під псевдонімом „дум“. На допиті у Львові у свідка перевели ревізію, але такого „грипоу“ не знайшли. Свідок не перече, що йнакше подрбно додав від себе.

Св. Хімяк, поліцейський агент зі Львова зізнає, що переслухував Спольського і його зізнання записав дуже докладно.

Суд ствердив з актів, що свідок Хімяк зізнав у свідстві, що Спольський просив не записувати у протоколі деяких подрбностей, бо не хоче, щоб його підозрівали, що „циплентям“ товаришів хоче виміряти лагідніший вимір карі. Далі свід. Хімяк додав, що Спольський складав свої зізнання добровільно. Вияснює, що Спольський як правник сам підписував текст зізнань. Опісля відчитав їх і підписав ці зізнання.

Заявив теж свідкові, що Бандера має псевдонім „дум“, Малець — „Чорний“. Свідок на питання обор. Шлапка подає, що переслухування Спольського тягнулося два дні і ніхто поза свідком не мав права переслухувати. Зізнання записував поліцай Шенсін, переслухування тягнулося 8—10 годин і тільки в день.

Св. Тадей Шенсін, поліцай, зізнає, що протоколував зізнання Спольського та що він зізнався добровільно. Ніколи не відкидали його змисловою водою. Переслухування Спольського тягнулося не 9 днів, але 4 дні.

По переслуханні цього свідка предсідник відложив розправу до вівторка до 10 год. рано.

ВРАЖІННЯ НАШОГО КОРЕСПОНДЕНТА.

(Телефоном від нашого кореспондента).

Варшава, 2 грудня 1935.

Поруч із чергою нецікавих поліцейських свідків, виступав сьогодні новий, дуже цікавий тип свідка в особі Ярослава Спольського, м-ра прав, що його привезли зі Львова зі свідчої в'язниці, де перебував під закидом приналежності до ОУН. Про Спольського є в акті обвинувачення цілий окремий великий уступ, в якому між іншим каже, що він (Спольський) зізнав у свідстві, що тому розкрив внутрішні таємни організації, щоб викликати „ліквідацію ОУН, якої діяльність вважає дуже шкідливою для українського народу“. Всупереч тій замітці акту обвинувачення Спольський виступав у суді як адекватний активний борець, признається до участі в ОУН у характері члена краєвої екзекутиви і не тільки не дискредитує організації та не осуджує її, але старався використати нагоду для її політичної пропаганди. З другого боку сам не аберігав принципу кооперації, тільки розкриває найрізномірніші подробиці внутрішнього організаційного характеру. Наостільки запалюється, що навіть у деяких випадках іде на гачок прокураторських питань, що змагають до представлення ОУН в некорисному світлі: нпр. про цілі і характер т. зв. цивільної акції, яка лучила, як виходить із зізнань свідка, елементи боротьби за легальну українську школу у Польщі зі засадою зацілювати дітям у шкільному вихованні ненависть до Польщі. Полк. Евгєна Коновальця свідок називає вождом українського народу, ОУН признає єдиною українською політичною організацією, що має визвольницькі цілі.

Цікаво, що предсідник хотів не допустити, щоб свідок ширше розводився про побой, під впливом яких слів у свідстві дуже широкі зізнання, що їх тепер частинно відкликує. Однак прокуратор навпаки, підхопив ту заяву свідка і ввів на цю тему довшу дискусію, у висліді якої поставив внесок на конфронтацію Спольського з начальником в'язниці, що мав його бити. Слабкою точкою Спольського є тут той момент, що Спольський аж раз не згадав перед слідчим оуддею аж прокуратором, що його теж переслухував про ці побой, і не зміг тепер пояснити, чому цього не зробив. З другого боку зі справжнім жалем і обуренням протестував проти звороту в акті обвинувачення, ваче би він хотів своїми зізнаннями у свідстві через воіпання Бандери зискати собі облекшуючу обставину. В той спосіб Спольський виступав також як психологічно дуже скомплікований тип молодого людини.

Оборона висунула хвилююче питання: Хто властиво рішив про смерть дир. Бабія? — але відповіді нема.

Довідались ми лише від Спольського, що окремі терористичні акти ОУН не потребували постанови цілої краєвої екзекутиви.

З відхилених питань оборони було питання д-ра Горбового про стан українського шкільництва у Польщі і вартість праці для української молоді. Зате були допущені питання того оборонця про „Просвіти“ та кооперативи на Волині і про термін руський та український. При цій нагоді слід спростувати, що питання на суботнішній розправі про архів Сеніка та про український університет у Львові ставив не д-р Шлапак, а д-р Горбовий, зате д-р Шлапак запитував д-ра Старосольського про Український Науковий Інститут у Берліні та про фреквенцію на українському тайному університеті у Львові.

Завтра будуть переслухувати ще кількох українців, що перебувають у в'язниці, у першу чергу Романа Шухевича і Віру Свеніцьку.

(іс)

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— Через буревій завалився дім на одній із головних вулиць Барцельоні. 6 трьох ранених.

— Вчора приїхав до Лондону в неофіційно візитом бельгійський король Леопольд III.

— Прем'єр Тегерану Форуггі уступив зі свого становища з шпигунського алого стану азербайджанця.

оселю урядників, побудовану комітетом розбудови міста в останніх роках. Тут побудовано 70 мешканських домі.

— Влом до „Народної Торговлі“ у Львові. Нічю на понеділок вломився невідомі злодії до Народної Торговлі в Ринку та вкрали 1000 зол. Поліція веде слідство.

— З Берези на волю. 30. листопада виїшов на волю з Берези Карпузук і Іван Тадей Міренга, студент із Тернопільщини.

— Студії суспільної праці. У львівському рагусі відбулася минулої неділі інавгурація річної студії суспільної праці для працівників суспільних установ. На курс записалося 200 осіб. Викладач будуть відбуватися у школі Сташца при вул. Скарбківській від год. 17 до 20 і триватимуть до 15. червня. Завданням студії вишколити фахових організаторів освітньої праці.

— У справі катастрофальної безробіття серед лікарів відбулася в лікарській палаті у Львові конференція з начальниками виділів здоровля південно-східних воєвідств. У конференції взяли також участь представники львівських організацій лікарів, деякі медичного виділу львівського університету і ін. В дискусії виступлено проти того, щоб деякі одиниці займали одночасно по кілька лікарських посад. Рішено також домогтися закриття дентистичної академії у Варшаві, що причиняється до надпродукції дентистів та закриття курсів для хеміків-лікарів. Дальше обговорено справу правильного розміщення лікарів по містах і селах, творення осередків здоровля при збірних громадах, справу оплат у клінічних і шпитальних порядках, справу підвищення шпитальної практики з одного року на три і т. п. На основі добутих на конференції матеріалів управа лікарської палати займеться далі цією акцією.

— Конфлікт цензури зі судом. Городський староста в Любонісаві сконфіскував „Дзєннік Куявскі“ за статтю польської католицької аґенції п. н. „Потреба реорганізації шкільного апарату“. Городський суд, якому переслано справу з уряду, не признав становища старости і конфіскату зніс. Однак коли „Дзєннік Куявскі“ повторив згадану статтю, городський староста, не признаючи судового рішення, сконфіскував її вдруге. Цей небувалый конфлікт адміністраційної влади зі судовою викликав в інтересованих колах велику сензацію.

— Полекції в академічних оплатах. З уваги на важке матеріальне положення академічної молоді управитель містерства освіти, проф. Хилінський видав розпорядок, що злагіднює систему студентських оплат. Чесне можна тепер платити трьома ратами, причому річний платище першої рати не може бути лінійшим від 10 січня, другої 10 березня, третьої 10 травня. Крім того уповажено ректорів полагоджувати подання студентів про звільнення від додаткових оплат наслідком скреслення з листи студентів, які не заплатили рат в означених речиннях. Додаткові оплати складаються з 10 зл. маніпуляційної такси і 30 зл. вписового.

— Стан засівів. На основі звідомлень, зібраних головним статистичним урядом з цілої Польщі, стан озимин у дні 15. листопада ц. р. не змінився впродовж останнього місяця. Осьня назагал сприяла розвиткові засівів. Тільки в тернопільському воєвідстві появилися масово миші, що роблять значні шкоди, особливо в конюшині. У воєвідствах, навічених посухою, відчувється брак паші і бараболі.

— Виїшли з в'язниці. Після 7 місяців слідчої в'язниці в Крем'янці виїшли на волю мешканці села Гнидава пов. Крем'янець, Школяр, Костюк і Таза, а також мешканець села Тиляжи Григорій Самчук (брат нашого відомого письменника Уласа Самчука), яких слідча влада обвинувачувала, що вони належать до ОУН і з наказу тої організації вєсною цього року в селі Гнидаві підпалили будинки Костюка, підозріваючи його, що служить в поліції конфідентом. Тепер цю справу припинено і всі вони виїшли на волю, просидівши невдово 7 місяців.

— Новий людський дім. У Гайбівцях Свирських пов. Перемишлян відбулося недавно посвячення людського дому, що має статись твердинею польщини в цій українській місцевості.

— Пожежі. У Володівці пов. Зборів згоріло 6 господарств. Причиною пожежі була лиха будова комина. Загальною шкодою обчислюють на 14.000 зол. — В Солині біля Устрик Долішніх пов. Лісько вибухла вночі на 30. листопада пожежа, що знищила 27 господарств. Шкоду обчислюють на 60 тисяч зол. і тут причиною пожежі була лиха будова комина.

— Загадочне вбивство. Колишній підстаршина поліції Місяк, звільнений з посади за грешив зловживання (бракнуло щось 40.000 зл.) запросив недавно до себе в гостиню поштову

службовицю Кічинську і паню Чоловську з 12-літньою донькою. Жінки і дітей Місяка тоді дома не було. Що між ними сталося, не відомо, але працівн. Місякова, повернувшись додому, побачила жахливу картину. На килині лежали два вже застигли трупи Кічинської і Чоловської, на землі валявся ще теплий Місяк з револьвером в руці. Донька Чоловської, поранена в ногу, втратила притомність. Очухавши, вона оповіла, що Місяк ще з вчора п'є стріляв своїх гостей, а її ранив в ногу, яку потім сам перев'язав. Якийсь час він щось писав, нервово ходив по кімнаті, а нарешті й собі пустив кулю в лоб. Жахлива подія викликала в Крем'янці арозуміле порушення.

— Краєва хроніка. В лісі Завидовського в Нущу пов. Зборів хтось підпалав опаломе дерево, наслідком чого згоріло 12 метрів березових дров. — До громадської канцелярії в Крижів пов. Скалат добулися злодії і вкрали з каси кількадесят зол. — Коломийський суд засудив на 9 літ в'язниці 22-літнього Івана Боньвику з Криворівні, що пробив на смерть ножом свою любовницю К. Костюк, замужну жінку. — В домі при вул. Мічкєвича в Перемишлі пробувала скінчити самогубством 24-літня Анна Дигасінська, підірвавши собі жили в руках. Її відставили до шпиталю. — В Новому Селі арештовано лікаря д-ра З., що перевіз на жінці оторудника з Крижів, Владислава Яроша недозволєну операцію, від якої вона везбаром померла.

— Вєсєнічі цигани. На станції в Дзєдзіцях заїхав вантажний потяг, що привіз у двох вагонах 75 циганів. Підчас довшого постою цигани пішли до стаційного буфету і викликали там бійку, в часі якої апало кілька стрілів. Одна куля свиснула біля голови поліца, який з уваги на грізну поставу циганів стріляв кілька разів. Стріли були влучні, бо одна куля попала в голову цигана Івана Кайка. Крім того побито цигана Густава Гомана, якого разом з Кайком відставили до шпиталю. Інші цигани розбіглися по околиці. Поліція робить на них облаву.

— Пинська латинська дієцезія опроводить 2. грудня ц. р. 10-ліття свого існування. Як стверджує польська преса, латинізація пинської землі в цьому короткому часі зробила великі поступи. В цьому році є там уже 130 парохіальних костелів (перед десяти р-ками було 97), 136 каплиць (111), 21 філіальних костелів (8), 3 мужеські монастирі (1) і два жіночі (1). Зріст числа костелів пояснюється тим, що на костели перемінено багато православних церков, а крім того побудовано нові. Тепер будується вісім нових костелів. На терені дієцезії є теж 23 чернечі станиції, мужеські і жіночі, та дві латинські духовні семінарії, в Пинську і Дрогичині. Сорік літ тому було на Пинщині тільки 50 костелів і 67 каплиць.

— Вивіска м'яле очі. У Крем'янці хтось знищив 20. листопада вивіску лікаря українця д-ра В. Кархута, що недавно вернувся з Каргуської Берези. Це вже другий раз таке йому зробили. Торік зовсім зірвали вивіску і забрали з собою.

— За образ маршала Пінсудського. Рівенський окружний суд розглядав 28. листопада в Крем'янці справу селян із села Звиняче крем'янецького повіту, Олексі Гнатюка і Федора Рошніського, обвинувачених за зневагу пам'яті Пінсудського. Справа виникла з доносу місцевого учителя поляка. У слідстві вони пересиділи 27 днів у в'язниці. Суд виправдав обох обвинувачених.

— Електрика збила пару коней. У Крем'янці терервався електричний дріт і впав обом кінцями на вулицю. Надїхала пара коней і доторкнувшись дроту, згинувла, поранена електричним струмом. Тоді надбїг електромонтер і не позволив нікому підійти до вбитих коней. Цим способом урятував людей від неминучої смерті.

— Жахлива катастрофа. З форту Ворт у Тексасі повідомляють про жахливу пожежу в 2-поверховому мешкальному домі. На першому поверсі експлодувала газова піч у лазничні і в короткому часі увесь дім став у вогні. Мешканці почали вискакувати з вікон і даху, ломлячи собі ноги та руки. Одна жінка скочила так нещасливо, що впала на штаби залізної огорожі, пробиваючись наскрізь. Не можна було ніякше увільнити, тільки випиувати штаби і страшно покалічену відставити до шпиталю, де знайшлося взагалі однацять тяжко потовчених осіб. Крім того в самому домі згоріло живцем 6 осіб, між ними три хірі жінки.

— Б. цісар Вільгельм хорий. Із Дорну повідомляють, що б. німецький цісар Вільгельм є безнадійно хорий.

— Замість відтиски пальців фотографії очей. Ньюйорська кримінальна поліція рішилась на новий спосіб пізнавати проступників. Відтиски пальців не є певним способом, бо недуги змі-

нюють лінії шкіри на пальцях, а крім того проступники змінюють лінії відтисків хірургічним способом. Два американські лікарі вибрали нову методу, що забезпечує розпізнавання злочинця. Є це фотографічна знімка очної соцілки. Вони кажуть, що серед мільона людей годі знайти дві особи з такими самими соцілками.

— Гангстери схопили хлопця. Марсейську гангстери схопили сина професора д-ра Мальмежака та зажадали за нього 50.000 фр. „Інтр'єсїжєв“ заявив, що сам готов заплатити 50.000 фр., а „Парі Свар“ визначив 40.000 нагороди за вказівки, що причинилися би до схоплення гангстерів. Той сам чоловік визначив 20.000 для поліцаїв, які арештують гангстерів. Міністер почт і телеграфів згодився, щоб радіостанції оголосили, що проф. Мальмежак заплатив 50.000 фр.

— Ріжні вісті. У Відні помер у 82 році життя генерал Карл Кук, що в часі світової війни був губернатором польських і українських земель, які заняли австрійські війська з осідком у Любліні. — Тайна німецька поліція арештувала в останніх часах у Берліні 20 осіб, підозрілих під політичним оглядом. — В Лянкра, столиці китайської провінції Кансу, вилетів у повітря склад муніції, при чому згинувло кодо тисячки людей. — В німецькому місті Кошальє на Поморі суд розв'язав подружжя одиго сєлїнина з вини жінки, яка не хотїла мати дітей. — В Бенгалію в Індїях шириться незнана пошесть, що пригладує паралїж мозку і забирає тисячі жертв.

— Практичний дарунок на ялинку. Проблема вибору відповідного дарунку на святий вечір алекшити Вам годинниковська вистава. Найдете там між ріжними моделями, найпопулярніший тепер у Польщі швейцарський годинник „Доха“, який купує тисячі людей з ріжних код від найбагатших до найбідніших. Зверхня краса і прецизія виконання, механїзм, що не заводить, заохочують обдарувати цим практичним дарунком своїх найближчих, бо годинник „Доха“ це дарунок на ялинку неохобний і з найліпших найдешевіший.

— З краєвого радіотехнічного промислу. Наслідком зросту числа радіобонетів, міністерство почт і телеграфів і Польське Радіо, рішили розсїдїти теперішній стан радіотехнічного промислу, щоби мати образ можливости вироблювання потрібної кількості радіопаратів. В сєрєду 20. ц. м. оглядали краєву фабрику „Телефункен“ у Варшаві чільні урядові представники, як директор техн. департ. мін. почт і телеграфів, начальник від. мін. промислу і торговлї радник у мін. пром. і торговлї, директор Пол. Радія та члєни видїлу пропаганди Пол. Радія та багато інших поваж. Гості мали змогу докладно оглянути виробню радієвих апаратів. Всі готові апарати переходять пробу в самих стаціях контролї. Виспеціалїзовані радіотехніки перевіряють масьтє обводів, конденсаторів, голосєніків тощо та чуєлїсть і селективність готових виробів. Фабрика продукує кодо 300 апаратів денно. Краєва фабрика „Телефункен“ від кількох лїт свого існування у Польщі, працюючи виключно при допоміж краєвого капіталу, постійно побільшується і дає тепер працю кодо 400 працівникам у фабриці і приблизно 700 у вєрстатах, виключно працюючих для цієї фабрики доставців. Радіодобірники „Телефункен“ вироблювані у Варшаві і краєвих сирєвіцях.

3 МУЗИЧНОГО ЖИТТЯ.

III. КОНЦЕРТ ФІЛЬГАРМОНІ.

Недільний концерт львівської фільгармонії, трансмітований через радіо, мав у програмі одну, не надто цікаву новину: Симфонічну пєсму ше живого французького композитора старшої генерації, Генріха Рїбо (ур. 1873 р.), написану на основі змісту поеми Лєнав-а: „Фєвєст“. — Відтак симфонічні варіації Цєзара Франка на фортепіані з оркєстроу, — арешті добре відому у Львові IV. симфонію Чайковського. Щодо виконання програми — оркєстра фільгармонії (хоча й у своїм складі не має самих рутинізованих консерватористів, ані непорочно стрийних інструментів (хочби „а“ обояки!) втрималася під безпотоу Нєймарка на висоті завдання, так у своїх „сєрєєвих“ виступах, як і у супроводі до твору Франка. Найбїльші і найбільше заслужені лаври збірив диригент Нєймарк у безсмертній IV. симфонії Чайковського. Стихїйна, нераз просто несамовита сила першої її останньої частини, як і велика краса контрастивних двох сєрєдніх частин: балладийкового скєрца (pizzicato ostinato); типова української ромєнци — вїшли у диригєнта жнайкраще тонке зрозумїння та кольоритну інтерпрєтацію.

Зате трудно було нам зрозуміти, чому саме для виконання прекрасних, нїгїйних шляхотною неоромантикою симфонічних варіацій Франка дирекція Фільгармонії рішилась избрати місцевого піанїстку доволі пересїчених аматорів, яка до рївня концерту не зовсім могла достроїтись, та якої виконання було щонайнише поправне під технічним оглядом, однак під змістовим, аґогїчним, а навіть динамічним оглядом було блїде і безвиразне.

Александр Савоцький з Надвірної, члени Старшини: 1) Олександр Кутчак з Солотинини, якому доручено нагляд над «Лугами» в Солотинині, 2) Франц Кобилецький з Порогів к. Солотинини, 3) м-р Гарасимович з Делятини, 4) м-р Гриневич з Надвірної. До Контрольної Комісії ввійшли: 1) Марія Штумаківна з Надвірної, 2) Андрійович з Стрибів, 3) Панівецький з Солотинини. Щодо дальшої праці цієї голови обов'язок закласти «Луги» ще в тих місцевостях, де їх нема, а таких місцевостей є 7 у Надвірнинщині, 12 у Делятинщині і 13 у Солотинині. Далі постановлено улаштувати повітове свято 12. жовтня 1936 р. (на Петра) в Делятині, в якому обов'язково мають взяти участь всі «Луги» надвірнянського повіту. Піднесено теж справу лутових одностроїв. Справа ця але досить тяжко з причини браку грошей. При кінці ухвалено дати у квоти 30 зод. для новозаснованої оркестри в Тарнопільській Лесі. Є ще друга лутова оркестра в надвірнянському повіті.

Спорт.

НЕЙМОВІРНА ПРОГРАНА ПОГОНІ У ВІДНІ.

В суботу 30. листопада ц. р. почався у Відні т. зв. символічний турнір, у якому взяли участь три кращі відомі дружини: Радіа, Адміра і Вакер та лігова дружина львівської Погоні, яка є віце-чемпіоном Польщі. Першого дня програма катастрофічно з Адмірою, бо 3:13 (1:5), в особі тож програма вишкочивши з Радіом: бо 2:9 (0:6). В суботу всі три ворота для Погоні забив Матіас І, а в неділю Нехцоль і Матіас.

В неділю виграв Радіа з Вакером 5:4, Адміра з Вакером 5:2 (3:2).

Перше місце у турнірі забива Адміра, друге Радіа, третє Вакер, четверте й останнє Погоня, якої відношеня воріт 5:22.

У неділю відбулися в Парижі матч змагання між репрезентацією Будапешту і репрезентацією Парижа. Перемогла репрезентація Будапешту 5:1 (3:0).

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Катя Гриневичева: ШЕСТИКРИЛЕЦЬ. Історична повість, Львів, 1935. «Українська Бібліотека». Вид. Іван Тиктор, ст. 132.

Ірина Вільде: МЕТЕЛИКИ НА ШПИЛЬКАХ. 8-го «Ізмагала», Львів 1936, ст. 152.

ПОВНЕ ВИДАННЯ ТВОРІВ Т. ШЕВЧЕНКА. Том III. Поезія 1843—47 рр. За редакцією Павла Зайцева. Український Науковий Інститут. Варшава-Львів 1936, ст. 336. Зміст: Три Літа. Другий Кобзар. У казематі. Варіанти та примітки до тексту. Посвящені статті П. Зайцева: Текот поезії Шевченка від 1843 р. до заслужив. В. Маланюк: Три літа. Ст. Смоль-Стоцький: «Сон». Д-р І. Брик: «Еротик». Ст. Смоль-Стоцький: «Посвящені». Д. Дорошенко: Історичні сюжети й мотиви в творчості Шевченка. 6 ілюстрацій.

ОГОЛОШЕННЯ

Та оголошення розміщені на візюнах.

Театри.

Великий Миський Театр.
Вівторок, 3. XII. Шкільна вистава за купалем.
Середа, 4. XII. год 8. веч. Аб 5. «Ревізор».

Театр Річпорядностей.
Невільний.

Кіно.

АДРІЯ: «Револьюція в Шангаї».
АПОЛОН: «Ітеча».
АТЛАНТИД: «Найшасливіший день у моєму житті (Йосиф Шміт)».
ВАНДА: «Чорний кіт», «Помста дикаря».
ГРАЖИНА: «Вередина Марієта».
КАСІНО: «Мого величність шочер».
КОПЕГНИК: «Дюма» в Франсіско Галь.
МАРУСЕНЬКА: «Бенгазі» (Гейрі Купер).
МІРАЖ: «Катюша» і Реніа маріонеток.
МУЗА: «Секон».
ПАКС: «Буан собі два гільта» (Льюїс і Гарлі).
ПАЛІС: «Галсодія Баатну».
ПАВ: «Весела вдовичка» та «Доля хаваря».
РАДІО: «Ванус».
СОНЦЕ: «Життя життя» та ревія.
СВІТ: «Ігунен Кордечський, оборонець Ченстохови».
СНІГОВИЙ: «Не відходи від мене» і ревія.
ТОН: «Мала нени» в Фр. Галь.
УТІХА: «Останній сигнал» і нова ревія.
ХІМЕРА: «Під гарячим небом Аргентини».

Закордонне радіо.

Вівторок, 3. грудня 1935.

Відень (506,8) 17.00 Даниї в нові пісні на хор, 20.10 Муз. казки, 22.10 Пісні й арії (Седо тенор), Кошчи (239,4) 18.00 Для Закарпаття, Мор. Острів (239,5) 17.35 Циган, 20.00 Шалескі й волоскі пісні, Прага (470,2) 16.00 Квартет цигур Вицпадека, 17.30 Форт. рециталь, 18.20 Співа, Париж (1648) 17.00 Сучасна фр. музика, 18.30, 19.30 Концерт камер. орх., 22.15 Вечір пісенькарів, Білгород (437,3) 13.15 Арії та пісні, 20.00 Нар. пісні, Берлін (356,7) 14.15 Легка музика, 16.00 Вок. муз., аудіція, 20.45 Форт. твори, Кенігсхустергаузен (1571) 17.50 Форт. класична музика, Кельн (455,9) 16.50 Соната ч. 8 едур Шуберта, 20.10 Сучасна форт. музика, Мінхен (405,4) 12.00, 17.00 Концерт, 19.00 Вок. муз., аудіція, 20.10 Вес. музика, Штутгарт (522,6) 21.00 Нар. музика та пісні, 22.30 Пісні, Будапешт (549,5) 13.40 Вок. концерт, 19.00 Концерт, 22.30 Танк. музика, Мільно (221,2) 11.30, 12.30 Легка музика, 20.50 Вечір опер. Рим (420,8) 16.40 Легка музика, 22.15 Танк. музика.

Середа, 4. грудня 1935.

Відень (506,8) 17.00 Твори композитора В. Кайїна (солісти), 19.25 «Віатро рустеті» («Чотирьох сезони») оп. Вольф-Ферарія, 21.10 Танк. музика, Братислава (298,8) 20.30 Словацькі мелодії (Шкільні), 21.35 Соната д-моль Нована на скри. і форт., Прага (470,2) 11.05 «Альон музика», 16.10 Вітський оркестр, Париж (164,4) 17.00 Камер. музика, 18.30 Концерт симф. орх., Білгород (437,3) 12.00, 21.20 Музика, Берлін (356,7) 18.30 Співаємо та грємо, 20.45 Вок. муз., концерт, Кенігсхустергаузен (1571) 18.00 Давня скри. музика, Мінхен (405,4) 12.00, 13.15 Концерт, 22.40 Мінхенські композитори, Будапешт (549,5) 19.00 Нар. пісні, 21.00 Три суїти Догани, Мільно (221,1) 12.30 Полудня музика, 20.50 Орх. концерт, Рим (420,8) 17.45 Розвиваючий концерт, 20.50 «Монелі Фортенті» оп. Ганнана

Львівське радіо.

Вівторок, 3. грудня 1935.

6.30 Ранішня аудіція, 6.50 Легка музика з гр. пл., 7.20 Ранішня аудіція, 7.55 Трохи інформації, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудня денник, 12.16 Для мол. дітей: Томини забавки, 12.30 «Тисяча тактів музика» — орх., 13.25 Хвилина дом. господарства, 13.30 З ринку праці, 13.35 Легка музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Любовні пісні Бремса (солі. муз.), 16.00 Скринька ПКО, 16.15 Легка фр. пісенька з гр. пл., 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Великі та дрібні вишходки: Бакеліт, 17.15 Муз. гуморески (камер. орх.), 17.50 Говоримо енциклопедія, 18.00 Концерт: Гайднмові квартети, 18.30 Темні скриньки, 18.40 Свіла рекур., 18.45 Легкі екзотичні пісеньки в російській мові відсп. Тамара Бурцева (сопр.), 19.00 Боротьба проти сухіт, 19.20 Реклам. концерт, 19.35, 19.40 Спорт, вистки, 19.50 Акт. гутірка, 20.00 Оркестр під газом — весела муз. аудіція, 20.40 Веч. денник, 20.50 Із сучасної Польщі, 21.00 Європейський концерт (музика, співа), 22.00 Книжка легких мелодій з гр. пл., 22.30 Бюльбюльє приготування до сухітної отруї (мідж. для лікарів), 22.45 Карлович: «Спи в сяній ночі» відсп. Н. Чапліський, з гр. пл., 22.48 Репітатія поет. творів, 23.05 Танк. музика з гр. пл.

Середа, 4. грудня 1935.

6.30 Ранішня ауд., 6.50 Муз. а гр. пл., 7.20 Ранішня ауд., 7.55 Трохи інформації, 10.00 Богослуження з Успенської церкви у Львові, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудня денник, 12.16 Відживна вагітність, 12.30 Концерт орх., 13.25 Хвилина домашнього господарства, 13.30 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Українські народні пісні з гр. пл., 16.00 Муз. загадки для дітей, 16.20 Співа у сувор. форт., 16.45 Гутірка музика зі слухачем радіа, 17.00 Будучина безробітної молоді, 17.50 Російська симф. музика з гр. пл., 17.50 Огляд закорд. гумору, 18.00 Нок. ауети в сувор. форт., 18.30 Лавоати української літературної нагороди виг. д-р Михайло Рудницький, 18.45 Форт. транскрипції вальсів із гр. пл., 19.00 Пісні дити: Зуха і дитина, 19.20 Реклам. концерт, 19.35, 19.40 Спорт, вистки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Транса, з Будапешту: Веч. мадерських мелодій — орх., солісти, 20.30 Що дві години новий відбірник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Шопенова творчість (форт., міджонч., 21.30 Поезія про Людя, 21.50 Гутірка: Мотор інтересів, 22.00 Танкова музика, орх., 23.05 На добраніч — гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШ.

На нинішній варшавській біржі потовано такі курси: Белья 49,90 90,08, 89,72, Белья 213,45, 212,98, 212,92, Голландія 359,90, 360,62 359,18, Лондон 26,21, 26,28, 26,14, Нью Йорк чеки 5,31 і 3/8, 5,32 і 5/8, 5,30, Н. мідж. набадь 5,31 і 3/8, 5,32 і 1/8, 5,30 і 1/8, Осло 131,60, 131,93, 131,22, Париж 35,01, 35,8 34,94, Прага 21,97, 22,01, 21,93, Стокгольм 135,20, 135,53, 134,87, Швейцарія 171,85, 172,19, 171,51 Мадрид 72,60, 72,75, 72,45.

Папери.

4-проц. інвестиційна 110,75, 3-проц. поз. конверсія 63,00—63,50, 3-проц. поз. зв'язанка 55,00, 6-проц. поз. дозвора 77,50, 7-проц. поз. стабілізаційна 61,88—62,25, доїм 63,00.
Акції Банку Польського 95,75—95,00, Староховичі 51,50—51,75.

Додаток у Львові у приватних оборотах

Чи Ви вже подбали за календар на рік 1936?

Настільний календар потрібний у кожній хаті.

Найкращий і найцікавіший є великий ілюстрований

КАЛЕНДАР „КРИНИЦЯ“

Ціна зод. 1,50, порто 30 сот.

Висилає Адміністрація „Діло“, Львів, Ринок 10.

ГКО 504.060.

ШНИ „МАСЛОСОЮЗ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 2-го грудня ц. р. кооперативним платня за:

льво Львів.

1 кг. масла десерового бльонного без опакування . . . 2,50 зод.

1 кг. масла десерового в бочках враз опакування 2,54-30

кг. масла дес. експорт. враз в експортним опакуванням дає зачет по . . . 2,60

1 х. молока . . . 0,16

1 х. сметани . . . 0,75

1 х. яєць . . . 4,50—4,55

Тенденція на масло знижкова, на молоко знижкова, на яєця сильна, на сметану здержана.

Приймає нових доставців.

Купує виснажену питловану муку, гречану муку, просо та овес.

„Маслосоюз“ повідомляє, що від 2. XII цін за пшеницю не можуть знизитися заганя курсу на пшеницю.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ФУТРА виконує дешево й солідно сирені Гомікович, Львів, вул. Домініканська ч. 4. 123 89-90

ЕТАН — Я. і М. Головчан. Перша українська фабрика крейдою, яку листоного і пляшкового. Гуртківці скадали у Львові: Кооператива „Гідна Школа“ і „Союзний Базар“. 722 3-6

Кали, подвійні фіранки, від шести зод. виробля фіранок **Фрайліха**, Снігустська 21. 646 4-2

Бажаєте мати гарний капелюх на осіно-лисковий сезон — існують до фірми **РУДОЛЬФ НАЙ-ЕЛЬБ**, Львів, па. Марієвська 8. Приймає свіжий транспорт наймодніших мужеських капелюхів. 6-30

Куплю годинника є справною довіря. Дешево купите добрий годинник у славнісисніи п'ятидесятилітній католицькій фірмі **Іван Зельтенрайх**, Львів, Марієвська пл. 5. 82 41-1

Вовняні рещтан на суки, спіднички плаші, прохнік. пл. Кап. тудина 3. 9-15

Молочарня - Харчівня при вул. Сеньєвська 9. поручає смачні, добрі обіди від 70 сот., сидання 20, вечері 40 сот. 727 3-3

Продажа новочасних тапчанів та ідальних столів. виробля Іванівська 31. 569 4-10

Увага! Християнська жіноча конфекція поручає плаші від 35 зод. Львів, Глиок 26, Ендерс. 641 25-33

Годинники, шлюбні обручки, перстень, макрети, майдешевше поручає Вандер, Швейцарія 1. 654 2-2

Адв. аплікант з 4-річною практикою, шукає патрона від 15 счня 1936. Згодомени від „Аплікант“. 744

Солідна жінка шукає праці. Пошеде аражково-ощадно домашнє господарство. Корда, Іван, п. Brzardowce 746 1-2

Окрема кімната, харч. до анайку — Ієатинська 31. 5. 745 1-3

Поніа, кухня, анайку бездітним. Бічка Івашевича 46, побіч жуленької рогацін.

Зараз до анайку 2-покоєве мешкання з кухнею з повним комфортом при вул. Стромий 2 п. (бічний Жовніський). 748

Увага! Одиною фабрикою, яка виробляє матеріали і біблі за системою проф. д-ра Бєра у новодотві львівських, по фабрика біблі і трикотів „ПАН“, Снігустська 1.

Правдива приємність це закупити якого біблі у фабриці „ПАН“ Снігустська ч. 1. З огляду на великий вибір першорядних гатунків, низькі і тверді ціни або ченну обслугов.

Піжамні теплі мужеські, дамські по 8,90, дитячі від 4,30 поручає знава фабрика „ПАН“ Снігустська 1.

Коперти на кофдри по 4,50, пошевели 1,95, яєчні 0,75. Поручає фабрика біблі „ПАН“ Снігустська 1. Увага! Спеціальні вишивки виконують до кількох годин. 742 2-4

ОГОЛОШЕННЯ.

СНІГІВЦІ направляє — фабрично мулянізують вульканізатор **ШУСТЕР АЛЬОНЗІ** Городецька 29. — 3 провінції негайно. 691 5-5

Ясне, здорове, не-
тремке світло дає

Лампа спиртово-
жарова

„ПОЛЬМЕТ“

Легка обслугов, абсо-
лютна безпека.

„ПОЛЬМЕТ“ А.С.

у Львові, вул. Нової Різни ч. 25.

НЕПРОМАКАЛЬНІ ПЛАХТИ

І. Конрад — Львів.

Гетьманська 23, тел. 242-83
717 2-5

Ширіть наш часопис!